

N:o 99.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 maj 1896.

— — — — — Andra Kammaren den 13 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion
om ändrad lydelse af 17 kap. 10 § handelsbalken.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 21.)

Till Konungen.

Frågan om begränsning till viss tid af den förmånsrätt, som i 17 kap. 10 § handelsbalken blifvit tillerkänd omyndigs fordran hos föräldrar eller förmyndare, har vid innevarande riksdag bragts å bane uti en af enskild motionär afgifven framställning. Riksdagen hyser den åsigt, att den företrädesrätt vid konkurs, som enligt nu gällande lag tillkommer myndling under förmynderskapet bör följa honom i hans fordringsrätt endast så lång tid, efter det förmyndareskapet upphört, som skäligen kan vara erforderlig för medlens uttagande hos den förre förmyndaren. Det måste nemligen anses såsom ej väl öfverensstämmande med de öfrige borgenärernas rätt, att den myndigblifne eller den omyndiges nye målsman, ehuru han är fullkomligt berättigad att af förre förmyndaren utkräfva de hos denne innestående medlen och sjelf är i besittning af alla de egenskaper, som göra det för honom möjligt att iakttaga sin rätt, skall, sedan han en längre tid låtit dem stå inne, och derigenom tydligen byggt sin rätt på blott personlig tillit

Bih. till Riksd. Prot. 1896. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 21 Häft. (N:is 99—107). 1

till förre förmyndaren, få emot andra personer begagna sig af det företräde, som tillerkänts den omyndige just på grund af hans omyndighetstillstånd.

I anledning häraf får Riksdagen anhålla, det täcktes Eders Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan lagbestämmelse, hvarigenom den i 17 kap. 10 § handelsbalken stadgade förmånsrätt för omyndigs fordran begränsas till viss tid, efter det förmynderskapet upphört.

Stockholm den 13 maj 1896.

Med undersåtlig vördnad.